

Službeni list

Europske unije

C 202

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 57.
30. lipnja 2014.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2014/C 202/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2014/C 202/02 Predmet C-43/12: Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. svibnja 2014. – Europska komisija protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Direktiva 2011/82/EU — Prekogranična razmjena informacija o prometnim prekršajima vezanim uz sigurnost prometa na cestama — Izbor pravnog temelja — Članak 87. stavak 2. točka (a) UFEU-a — Članak 91. UFEU-a — Održavanje na snazi pravnih učinaka direktive prilikom poništenja) 2

2014/C 202/03 Predmet C-347/12: Presuda Suda (peto vijeće) od 8. svibnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luksembourg) – Caisse nationale des prestations familiales protiv Ulrike Wiering, Markus Wiering (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Uredba (EEZ) br. 574/72 — Obiteljska davanja — Obiteljski doplatci — Doplatka za djecu — ‚Elterngeld‘ — ‚Kindergeld‘ — Izračun razlikovnog dodatka) 3

HR

2014/C 202/04	Predmet C-414/12 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 8. svibnja 2014. – Bolloré protiv Europske komisije (Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Tržište samokopirajućeg papira — Pripisivanje društvu majci povrede koju je počinilo njeno društvo kćer — Izravno sudjelovanje društva majke u povredi — Jednako postupanje — Trajanje upravnog i sudskog postupka — Razumni rok — Prava obrane)	4
2014/C 202/05	Predmet C-483/12: Presuda Suda (prvo vijeće) od 8. svibnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Grondwettelijk Hof – Belgija) – Pelckmans Turnhout NV protiv Walter Van Gastel Balen NV i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Povelja o temeljnim pravima Europske unije — Načela jednakosti i nediskriminacije — Primjena prava Unije — Područje primjene prava Unije — Nepostojanje — Nenadležnost Suda)	4
2014/C 202/06	Predmet C-591/12 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 8. svibnja 2014. – Bimbo, SA protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Panrico, SA (Žalba — Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju verbalnog žiga Zajednice BIMBO DOUGHNUTS — Raniji španjolski verbalni žig DOGHNUTS — Relativni razlozi za odbijanje — Uredba (EZ) br. 40/94 — Članak 8. stavak 1. točka (b) — Opća ocjena vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Nezavisna razlikovna uloga elementa složenog verbalnog žiga)	5
2014/C 202/07	Predmet C-604/12: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 8. svibnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court – Irska) – H.N. protiv Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irska, Attorney General (Direktiva 2004/83/EZ — Minimalni standardi za odobravanje statusa izbjeglice ili statusa osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita — Direktiva 2005/85/EZ — Minimalne norme koje se odnose na postupke priznavanja i ukidanja statusa izbjeglica u državama članicama — Nacionalno postupovno pravilo koje ispitivanje zahtjeva za supsidijarnu zaštitu čini zavisnim od prethodnog odbijanja zahtjeva za priznavanje statusa izbjeglice — Dopustivost — Postupovna autonomija država članica — Načelo djelotvornosti — Pravo na dobru upravu — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 41. — Nepristranost i žurnost postupka)	6
2014/C 202/08	Predmet C-15/13: Presuda Suda (peto vijeće) od 8. svibnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Njemačka) – Technische Universität Hamburg-Harburg, Hochschul-Informationssystem GmbH protiv Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Ugovori o javnoj nabavi robe — Direktiva 2004/18/EZ — Dodjela ugovora bez započinjanja postupka poziva na nadmetanje — Dodjela „in house” — Uspješni ponuditelj pravno različit od javnog naručitelja — Uvjet, sličnog nadzora’ — Između javnog naručitelja i uspješnog ponuditelja ne postoji odnos nadzora — Javno tijelo koje je treća strana izvršava djelomičan nadzor nad javnim naručiteljem i nadzor nad uspješnim ponuditeljem koji može biti kvalificiran kao „sličan” — ‚Unutarnja horizontalna operacija’)	7
2014/C 202/09	Predmet C-35/13: Presuda Suda (deveto vijeće) od 8. svibnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi, Kraft Foods Italia SpA protiv Associazioni fra produttori per la tutela del „Salame Felino” i dr. (Poljoprivreda — Poljoprivredni i prehrambeni proizvodi — Uredba (EEZ) br. 2081/92 — Članak 2. — Zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti — Materijalno područje primjene — Zaštita na državnom području — Nepostojanje registracije na razini Zajednice — Posljedice — Zaštita naziva koji se odnose na proizvode kod kojih ne postoji posebna veza između njihovih obilježja i zemljopisnog podrijetla — Uvjeti)	8
2014/C 202/10	Predmet C-161/13: Presuda Suda (peto vijeće) od 8. svibnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – Italija) – Idrodinamica Spurgo Velox i dr. protiv Acquedotto Pugliese SpA (Javna nabava — Sektor vodnog gospodarstva — Direktiva 92/13/EEZ — Postupci s učinkovitim i brzim pravnim lijekovima — Rok za žalbu — Dan od kojeg počinje teći računanje tih rokova)	9
2014/C 202/11	Predmet C-162/14: Tužba podnesena 4. travnja 2014. – Europska komisija protiv Republike Poljske	10
2014/C 202/12	Predmet C-179/14: Tužba podnesena 10. travnja 2014. – Komisija/Mađarska	10
2014/C 202/13	Predmet C-187/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Østre Landsret (Danska) 16. travnja 2014. – Skatteministeriet protiv DSV Road A/S.	12

2014/C 202/14	Predmet C-189/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Cipar) 16. travnja 2014. – Bogdan Chain protiv Atlanco LTD	12
2014/C 202/15	Predmet C-198/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2014. uputio Helsingin hovioikeus (Finska) – Valev Visnapuu protiv Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus	13
2014/C 202/16	Predmet C-202/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2014. uputio Cour administrative d'appel de Nantes (Francuska) – Adiamix protiv Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale	14
2014/C 202/17	Predmet C-207/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Vrhovni sud Republike Slovenije (Slovenija) – Hotel Sava Rogaska, Gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o protiv Republike Slovenije – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje	15
2014/C 202/18	Predmet C-209/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Vrhovni sud Republike Slovenije (Slovenija) – NLB Leasing d.o.o. protiv Republike Slovenije – Ministarstvo financija	15
2014/C 202/19	Predmet C-633/13: Rješenje predsjednika Suda od 13. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Są Najwyższy – Poljska) – Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji protiv Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, uz sudjelovanje: P4 Sp. z o.o., Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji.	16

Opći sud

2014/C 202/20	Predmet T-406/09: Presuda Općeg suda od 14. svibnja 2014. – Donau Chemie protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Tržište kalcijeva karbida i magnezija namijenjenih čeličnoj i plinskoj industriji unutar EGP-a, uz iznimku Irske, Španjolske, Portugala i Ujedinjene Kraljevine — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 81. UEZ-a — Utvrđivanje cijena i podjela tržišta — Novčane kazne — Članak 23. Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Olakotne okolnosti — Suradnja tijekom upravnog postupka — Obveza obrazlaganja — Jednako postupanje — Proporcionalnost — Sposobnost plaćanja”)	17
2014/C 202/21	Predmet T-30/10: Presuda Općeg suda od 14. svibnja 2014. – Reagens protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište toplinskih stabilizatora kositra — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 81. UEZ-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u — Utvrđivanje cijena, podjela tržišta i razmjena osjetljivih poslovnih informacija — Trajanje povrede — Novčane kazne — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Osnovni iznos — Olakotne okolnosti — Sposobnost plaćanja — Jednako postupanje — Proporcionalnost — Neograničena nadležnost — Prikladnost iznosa novčane kazne”)	17
2014/C 202/22	Spojeni predmeti T-458/10 do T-467/10 i T-471/10: Presuda Općeg suda od 13. svibnja 2014. – McBride i dr. protiv Komisije („Ribolov — Mjere za očuvanje ribolovnih resursa — Restrukturiranje sektora — Zahtjevi za proširenje ciljeva višegodišnjeg programa usmjeravanja radi poboljšanja sigurnosti na brodu — Zahtjev Irske koji se odnosi na različita plovila — Odluka donesena nakon što je Opći sud poništio prvotnu odluku u vezi s istim postupkom — Nova odbijajuća odluka — Nenadležnost Komisije”)	18
2014/C 202/23	Predmet T-160/12: Presuda Općeg suda od 14. svibnja 2014. – Adler Modemärkte protiv OHIM-a – Blufin (MARINE BLEU) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju verbalnog žiga Zajednice MARINE BLEU — Raniji verbalni žig Zajednice BLUMARINE — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	19
2014/C 202/24	Predmet T-198/12: Presuda Općeg suda od 14. svibnja 2014. – Njemačka protiv Komisije („Usklađivanje zakonodavstva — Direktiva 2009/48/EZ — Sigurnost igračaka — Granične vrijednosti za nitrozamine, prekursore nitrozamina, olovo, barij, arsen, antimon i živu u igračkama — Odluka Komisije kojom nije u potpunosti odobreno zadržavanje nacionalnih odredbi koje odstupaju — Dozvola za ograničeno razdoblje — Dokaz o višem stupnju zaštite za ljudsko zdravlje osiguranom nacionalnim odredbama”)	20

2014/C 202/25	Predmet T-247/12: Presuda Općeg suda od 20. svibnja 2014. – Argo Group International Holdings protiv OHIM-a – Arisa Assurances (ARIS) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice ARIS — Raniji figurativni žig Zajednice ARISA ASSURANCES S.A. — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Istodobno postojanje ranijih žigova na tržištu — Načelo američkog prava poznato pod nazivom, Morehouse defense’ — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	20
2014/C 202/26	Predmet T-366/12: Presuda Općeg suda od 15. svibnja 2014. – Katjes Fassin protiv OHIM-a (Yoghurt-Gums) („Žig Zajednice — Prijava za registraciju figurativnog žiga Zajednice Yoghurt-Gums — Apsolutni razlozi za odbijanje — Razlikovni karakter — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	21
2014/C 202/27	Predmet T-200/13 P: Presuda Općeg suda od 20. svibnja 2014. – De Luca protiv Komisije („Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Imenovanje — Razvrstavanje u razred — Imenovanje na radno mjesto iz više funkcijske skupine nakon provedenog otvorenog natječaja — Odbijanje tužbe u prvom stupnju nakon upućivanja od strane Općeg suda — Stupanje na snagu novog pravilnika — Prijelazne odredbe — Članak 12. stavak 3. Priloga XIII. Pravilniku”)	22
2014/C 202/28	Predmet T-419/13: Rješenje Općeg suda od 6. svibnja 2014. – Unión de Almacenistas de Hierros de España protiv Komisije („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti vezani uz dva španjolska postupka u području tržišnog natjecanja — Implicitna odluka o odbijanju pristupa — Izričita odluka usvojena nakon podnošenja tužbe — Obustava postupka”)	22
2014/C 202/29	Predmet T-103/14 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 6. svibnja 2014. – Frucona Košice protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Alkohol i jaka alkoholna pića — Otpis poreznog duga u okviru kolektivnog stečajnog postupka — Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem te se nalaže njezin povrat — Zahtjev za odgodu izvršenja — Nepostojanje hitnosti — Nepostojanje fumus boni juris”)	23
2014/C 202/30	Predmet T-200/14: Tužba podnesena 27. ožujka 2014. – Ben Ali protiv Vijeća.	23
2014/C 202/31	Predmet T-207/14: Tužba podnesena 28. ožujka 2014. – Aluwerk Hettstedt protiv ECHA	24
2014/C 202/32	Predmet T-208/14: Tužba podnesena 28. ožujka 2014. – Richard Anton protiv ECHA.	25
2014/C 202/33	Predmet T-217/14: Tužba podnesena 9. travnja 2014. – Gmina Kosakowo protiv Komisije	26
2014/C 202/34	Predmet T-231/14 P: Žalba koju je 15. travnja 2014. podnijela Europska agencija za lijekove protiv presude Službeničkog suda od 5. veljače 2014. u predmetu F-29/13, Drakeford protiv EMA-e.	27

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2014/C 202/01)***Posljednja objava**

SL C 194, 24.6.2014.

Prethodne objave

SL C 184, 16.6.2014.

SL C 175, 10.6.2014.

SL C 159, 26.5.2014.

SL C 151, 19.5.2014.

SL C 142, 12.5.2014.

SL C 135, 5.5.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu/hr/index.htm>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. svibnja 2014. – Europska komisija protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije

(Predmet C-43/12) ⁽¹⁾

(Tužba za poništenje — Direktiva 2011/82/EU — Prekogranična razmjena informacija o prometnim prekršajima vezanim uz sigurnost prometa na cestama — Izbor pravnog temelja — Članak 87. stavak 2. točka (a) UFEU-a — Članak 91. UFEU-a — Održavanje na snazi pravnih učinaka direktive prilikom poništenja)

(2014/C 202/02)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: T. van Rijn i R. Troosters, agenti)

Tuženici: Europski parlament (zastupnici: F. Drexler, A. Troupiotis i K. Zejdová, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: J. Monteiro i E. Karlsson, agenti)

Intervenijenti koji podržavaju tužitelja: Kraljevina Belgija (zastupnici: J.-C. Halleux, T. Materne, agenti, uz asistenciju S. Rodrigues i F. Libert, *avocats*), Irska (zastupnici: E. Creedon, agent, uz asistenciju N. Travers, BL), Mađarska (zastupnici: M. Z. Fehér, K. Szíjjártó i K. Molnár, agenti), Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna i M. Szpunar, agenti), Slovačka Republika (zastupnik: B. Ricziová, agent), Kraljevina Švedska (zastupnici: A. Falk i C. Stege, agenti), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: C. Murrell i S. Behzadi-Spencer, agenti, uz asistenciju J. Maurici i J. Holmes, *barristers*)

Predmet

Tužba za poništenje – Direktiva 2011/82/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o olakšavanju prekogranične razmjene informacija o prometnim prekršajima vezanim uz sigurnost prometa na cestama (SL L 288, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 13., str. 287.) – Izbor pravnog temelja – Zamjena predloženog pravnog temelja iz područja zajedničke prometne politike pravnim temeljem koji spada u područje policijske suradnje – Cilj poboljšanja sigurnosti prometa na cestama – Održavanje na snazi pravnih učinaka direktive prilikom poništenja

Izreka

1. Poništava se Direktiva 2011/82/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o olakšavanju prekogranične razmjene informacija o prometnim prekršajima vezanim uz sigurnost prometa na cestama.
2. Održavaju se na snazi pravni učinci Direktive 2011/82 do stupanja na snagu, u razumnom roku koji ne može premašiti dvanaest mjeseci od dana objave ove presude, nove direktive koja se će temeljiti na prikladnom pravnom temelju, tj. na članku 91. stavku 1. točki (c) UFEU-a.
3. Nalaže se Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije snošenje troškova postupka.

4. Kraljevina Belgija, Irska, Mađarska, Republika Poljska, Slovačka Republika, Kraljevina Švedska i Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 98, 31.3.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 8. svibnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luksembourg) – Caisse nationale des prestations familiales protiv Ulrike Wiering, Markus Wiering

(Predmet C-347/12) (¹)

(**Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Uredba (EEZ) br. 574/72 — Obiteljska davanja — Obiteljski doplatci — Doplatak za djecu — ‚Elterngeld‘ — ‚Kindergeld‘ — Izračun razlikovnog dodatka**)

(2014/C 202/03)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Caisse nationale des prestations familiales

Tuženici: Ulrike Wiering, Markus Wiering

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Tumačenje članka 1. točke (u) podtočke (i), članka 4. stavka 1. točke (h) i članka 76. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice u njezinoj izmijenjenoj verziji (SL L 149, str. 2.) – Tumačenje članka 10. stavka 1. točke (b) podtočke (i) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (SL L 74, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 3.) – Pojam „obiteljska davanja” – Radnik s boravištem u Njemačkoj koji obavlja svoju djelatnost u Luksemburgu – Kumuliranje prava na obiteljska davanja – Izračun razlikovnog dodatka koji plaća Luksembourg – Uzimanje u obzir njemačkih doplataka za djecu „Elterngeld” i „Kindergeld”.

Izreka

Članak 1. točku (u) podtočku (i) i članak 4. stavak 1. točku (h) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji izmijenjenoj Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1606/98 od 29. lipnja 1998., kao i članak 10. stavak 1. točku (b) podtočku (i) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71, u verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom br. 118/97, treba tumačiti u smislu da se, u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku, u svrhu izračuna razlikovnog dodatka koji će eventualno biti priznat radniku migrantu u državi članici njegova zaposlenja ne moraju uzeti u obzir sva obiteljska davanja koja obitelj tog radnika dobiva na temelju zakonodavstva države članice boravišta, s obzirom na to da, podložno provjeri suda koji je uputio zahtjev, u smislu članka 12. Uredbe br. 1408/71, „Elterngeld” predviđen njemačkim zakonodavstvom nije iste vrste kao „Kindergeld” predviđen tim zakonodavstvom i obiteljski doplatci predviđeni luksemburskim zakonodavstvom.

(¹) SL C 287, 22.9.2012.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 8. svibnja 2014. – Bolloré protiv Europske komisije**(Predmet C-414/12 P) ⁽¹⁾****(Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Tržište samokopirajućeg papira — Pripisivanje društvu majci povrede koju je počinilo njeno društvo kćer — Izravno sudjelovanje društva majke u povredi — Jednako postupanje — Trajanje upravnog i sudskog postupka — Razumni rok — Prava obrane)**

(2014/C 202/04)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Bolloré (zastupnici: P. Gassenbach, C. Lemaire i O. de Juvigny, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: W. Mölls i R. Sauer, agenti, uz asistenciju N. Coutrelis, odvjetnika)

Predmet

Žalba podnesena protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 27. lipnja 2012., Bolloré protiv Komisije (T-372/10), kojom je Opći sud odbio zahtjev za poništenje ili preinačenje Odluke Komisije C(2010) 4160 *final* od 23. lipnja 2010., koja se odnosi na postupak primjene članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (Predmet COMP/36212 – Samokopirajući papir) – Odluka donesena nakon poništenja prvotne odluke – Pripisivanje društvu majke povrede kao izravnom počinitelju – Novčana kazna – Zakonitost povreda i kazni – Jednako postupanje – Razumni rok – Prava obrane

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Bolloréu se nalaže snošenje troškova ovog žalbenog postupka.

⁽¹⁾ SL C 355, 17.11.2012.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 8. svibnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Grondwettelijk Hof – Belgija) – Pelckmans Turnhout NV protiv Walter Van Gastel Balen NV i dr.**(Predmet C-483/12) ⁽¹⁾****(Zahtjev za prethodnu odluku — Povelja o temeljnim pravima Europske unije — Načela jednakosti i nediskriminacije — Primjena prava Unije — Područje primjene prava Unije — Nepostojanje — Nenadležnost Suda)**

(2014/C 202/05)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Grondwettelijk Hof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pelckmans Turnhout NV

Tuženici: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV, Walter Van Gastel Schoten NV

uz sudjelovanje: Ministerraad

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Grondwettelijk Hof – Belgija – Tumačenje članka 6. stavka 3. UEU-a, članaka 34., 35., 36., 56. i 57. UFEU-a i članaka 15., 16., 20. i 21. Povelje o temeljnim pravima Europske unije – Nacionalni propisi koji određuju jedan dan zatvaranja tjedno za maloprodajne trgovine – Izuzeća predviđena za trgovine koje se nalaze u određenim mjestima ili koje prodaju određenu robu

Izreka

Sud Europske unije nije nadležan za odgovor na prethodno pitanje koje je postavio Grondwettelijk Hof (Belgija).

(¹) SL C 26, 26.1.2013.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 8. svibnja 2014. – Bimbo, SA protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Panrico, SA

(Predmet C-591/12 P) (¹)

(Žalba — Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju verbalnog žiga Zajednice BIMBO DOUGHNUTS — Raniji španjolski verbalni žig DOGHNUTS — Relativni razlozi za odbijanje — Uredba (EZ) br. 40/94 — Članak 8. stavak 1. točka (b) — Opća ocjena vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Nezavisna razlikovna uloga elementa složenog verbalnog žiga)

(2014/C 202/06)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Bimbo, SA (zastupnici: C. Prat, *abogado*, R. Ciullo, *barrister*)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: A. Folliard-Monguiral i J. Crespo Carrillo, *agenti*), Panrico, SA (zastupnik: D. Pellisé Urquiza, *abogado*)

Predmet

Žalba protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 10. listopada 2012. u predmetu T-569/10, Bimbo, S c/Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) kojom je Opći sud odbio tužbu podnositelja prijave verbalnog žiga „BIMBO DOUGHNUTS”, za proizvode iz razreda 30, radi poništenja odluke R 838/2009-4 četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajn) (OHIM) od 7. listopada 2010., kojom je odbijena žalba protiv odluke odjela za poništaje, kojom je odbijena registracija navedenog žiga u okviru prigovora koji je podnio nositelj međunarodnih i nacionalnih verbalnih žigova „DONUT”, „DOGHNUTS” i „DONUTS” i figurativnih međunarodnih i nacionalnih žigova koji sadrže verbalni element „donuts”, za proizvode iz razreda 30 – Članak 8. stavak 1. točka b) Uredbe (EZ) 207/2009 – Vjerojatnost dovođenja u zabludu

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. *Bimbu SA* nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 55, 23.2.2013.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 8. svibnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court – Irska) – H.N. protiv Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irska, Attorney General

(Predmet C-604/12) (¹)

(Direktiva 2004/83/EZ — Minimalni standardi za odobravanje statusa izbjeglice ili statusa osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita — Direktiva 2005/85/EZ — Minimalne norme koje se odnose na postupke priznavanja i ukidanja statusa izbjeglica u državama članicama — Nacionalno postupovno pravilo koje ispitivanje zahtjeva za supsidijarnu zaštitu čini zavisnim od prethodnog odbijanja zahtjeva za priznavanje statusa izbjeglice — Dopustivost — Postupovna autonomija država članica — Načelo djelotvornosti — Pravo na dobru upravu — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 41. — Nepristranost i žurnost postupka)

(2014/C 202/07)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: H.N.

Tuženik: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irska, Attorney General

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Supreme Court – Tumačenje Direktive Vijeća 2004/83/EZ od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljan treće zemlje ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili osoba kojima je na drugi način potrebna međunarodna zaštita te o sadržaju odobrene zaštite (SL L 304, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 64.) – Zahtjev za supsidijarnu zaštitu bez da je prethodno podnesen zahtjev za priznavanje statusa izbjeglice.

Izreka

Direktivi Vijeća 2004/83/EZ od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljan treće zemlje ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili osoba kojima je na drugi način potrebna međunarodna zaštita te o sadržaju odobrene zaštite kao ni načelu djelotvornosti i pravu na dobru upravu nije protivno nacionalno postupovno pravilo, poput onoga u glavnom postupku, koje ispitivanje zahtjeva za supsidijarnu zaštitu čini zavisnim od prethodnog odbijanja zahtjeva za priznavanje statusa izbjeglice, s obzirom na to da je, s jedne strane, zahtjev za priznavanje statusa izbjeglice i zahtjev za supsidijarnu zaštitu moguće podnijeti istovremeno i da, s druge strane, to nacionalno postupovno pravilo ne dovodi do ispitivanja zahtjeva za supsidijarnu zaštitu nakon proteka razumnog roka, a što je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

(¹) SL C 86, 23.3.2013.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 8. svibnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Njemačka) – Technische Universität Hamburg-Harburg,
Hochschul-Informations-System GmbH protiv Datenlotsen Informationssysteme GmbH**

(Predmet C-15/13) ⁽¹⁾

*(Ugovori o javnoj nabavi robe — Direktiva 2004/18/EZ — Dodjela ugovora bez započinjanja postupka
poziva na nadmetanje — Dodjela „in house” — Uspješni ponuditelj pravno različit od javnog
naručitelja — Uvjet, sličnog nadzora’ — Između javnog naručitelja i uspješnog ponuditelja ne postoji
odnos nadzora — Javno tijelo koje je treća strana izvršava djelomičan nadzor nad javnim naručiteljem i
nadzor nad uspješnim ponuditeljem koji može biti kvalificiran kao „sličan” — ‚Unutarnja horizontalna
operacija’)*

(2014/C 202/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Technische Universität Hamburg-Harburg, Hochschul-Informations-System GmbH

Tuženik: Datenlotsen Informationssysteme GmbH

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Tumačenje pojma „javni ugovor” iz članka 1. stavka 2. točke (a) Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 134, str. 114) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)- Moguće uključivanje ugovora između društva i sveučilišta koje je podvrgnuto nadzoru tijela javnog prava u smislu direktive (horizontalni poslovi „In-House”) – Opseg nadzora tijela javnog prava

Izreka

Članak 1. stavak 2. točku (a) Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama treba tumačiti u smislu da ugovor koji ima za cilj isporuku robe, sklopljen između, s jedne strane, Sveučilišta koje je javni naručitelj i koje u području nabava nadzire njemačka savezna zemlja i, s druge strane, poduzetnika privatnog prava vlasništvu savezne države i vlasništvu njemačkih saveznih zemalja, koje uključuje spomenutu saveznu zemlju, čini javni ugovor u smislu te odredbe i, prema tome, treba biti podvrgnut pravilima sklapanja ugovora o javnoj nabavi predviđenima u toj direktivi.

⁽¹⁾ SL C 114, 20.4.2013.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 8. svibnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi, Kraft Foods Italia SpA protiv Associazioni fra produttori per la tutela del „Salame Felino” i dr.

(Predmet C-35/13) ⁽¹⁾

(Poljoprivreda — Poljoprivredni i prehrambeni proizvodi — Uredba (EEZ) br. 2081/92 — Članak 2. — Zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti — Materijalno područje primjene — Zaštita na državnom području — Nepostojanje registracije na razini Zajednice — Posljedice — Zaštita naziva koji se odnose na proizvode kod kojih ne postoji posebna veza između njihovih obilježja i zemljopisnog podrijetla — Uvjeti)

(2014/C 202/09)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi, Kraft Foods Italia SpA

Tuženik: Associazioni fra produttori per la tutela del „Salame Felino”, La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi F.lli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco e C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl, Salumificio B.R.B. Snc

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Corte suprema di cassazione – Tumačenje članka 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2081/92 od 14. srpnja 1992. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 208, str. 1.) – Zaštićena oznaka izvornosti koja nije registrirana i za koju ne postoji pravno obvezujući akt u kojem su definirane granice zemljopisnog područja proizvodnje, specifikacije o proizvodnji i eventualni uvjeti koje proizvođači moraju ispuniti kako bi se mogli koristiti pravom na upotrebu predmetne oznake – Mogućnost da se na državnom području zabrani upotreba te oznake za domaće proizvode koji ne potječu iz mjesta koja su navedena u oznaci zbog toga što je riječ o radnji nepoštenog tržišnog natjecanja

Izreka

Uredbu Vijeća (EEZ) br. 2081/92 od 14. srpnja 1992. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 208, str. 1.), kako je izmijenjena i dopunjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 535/97 od 17. ožujka 1997. treba tumačiti u smislu da ona ne pruža zaštitu zemljopisnom nazivu koji nije registriran na razini Zajednice, ali da taj naziv može, u slučaju potrebe, biti zaštićen na temelju nacionalnog propisa o zemljopisnim nazivima koji se odnose na proizvode za koje ne postoji posebna veza između njihovih obilježja i njihovog zemljopisnog podrijetla pod uvjetom da, ipak, s jedne strane, implementacija tog propisa ne ugrožava ciljeve postavljene Uredbom br. 2081/92 i da, s druge strane, ne ugrožava slobodno kretanje robe predviđeno člankom 28. UEZ-a, provjera čega je na nacionalnom sudu.

⁽¹⁾ SL C 86, 23.3.2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 8. svibnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – Italija) – Idrodinamica Spurgo Velox i dr. protiv Acquedotto Pugliese SpA

(Predmet C-161/13) ⁽¹⁾

(Javna nabava — Sektor vodnog gospodarstva — Direktiva 92/13/EEZ — Postupci s učinkovitim i brzim pravnim lijekovima — Rok za žalbu — Dan od kojeg počinje teći računanje tih rokova)

(2014/C 202/10)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Idrodinamica Spurgo Velox, Giovanni Putignano e figli srl, Cogeir srl, Splendor Sud srl, Sceap srl

Tuženik: Acquedotto Pugliese SpA

uz sudjelovanje: Tundo srl, Giovanni XXIII Soc. coop. arl

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – Tumačenje članka 1., 2.a, 2.c i 2.f Direktive Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru (SL L 76, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 72.) – Rok za žalbu – Početak- Nacionalni propisi koji propisuju da rok za žalbu počinje teći od dana obavijesti tužitelju o konačnoj odluci o odabiru za ugovor – Tužitelj koji je znao za postojanje kršenja odredbi u području javne nabave nakon navedene obavijesti

Izreka

Članak 1. stavke 1. i 3. i članak 2.a stavak 2. posljednji podstavak Direktive Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru, kako je izmijenjena Direktivom 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. treba tumačiti tako da rok za podnošenje žalbe kojom se traži poništenje odluke o odabiru za ugovor počinje ponovno teći kad je donesena nova odluka naručitelja, usvojena nakon te odluke o odabiru, ali prije potpisivanja ugovora, a koja može utjecati na zakonitost navedene odluke o odabiru. Taj rok počinje teći od priopćenja prethodne odluke ponuditeljima ili, u nedostatku istoga, od trenutka kada su za nju saznali.

U slučaju kad je podnositelj saznao, nakon isteka žalbenog roka predviđenog nacionalnim zakonodavstvom, za navodnu nepravilnost koja je bila počinjena prije odluke o odabiru za ugovor, pravo žalbe protiv te odluke osigurano mu je samo u tom roku, osim ako mu neka izričita odredba takvo pravo ne jamči u skladu s pravom Unije.

⁽¹⁾ SL C 189, 29.6.2013.

Tužba podnesena 4. travnja 2014. – Europska komisija protiv Republike Poljske**(Predmet C-162/14)**

(2014/C 202/11)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Tokár i K. Herrmann)

Tuženik: Republika Poljska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da,

- utvrdi, da je Republika Poljska povrijedila svoje obveze iz članka 45. stavka 2. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama⁽¹⁾, jer je ostavila na snazi članak 24. stavak 1. točke (1) i (1a) Zakona o javnoj nabavi (Prawo zamówień publicznych) kojim su propisani obavezni razlozi za isključenje gospodarskog subjekta iz postupka nabave koji prekoračuju materijalno-pravne kriterije iz iscrpnog popisa razloga za isključenje iz članka 45. stavka 2. navedene direktive;
- naloži Republici Poljskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Razlozi za isključenje gospodarskog subjekta iz postupka natječaja propisani člankom 24. stavkom 1. točkama 1. i 1.a Zakona o javnoj nabavi, koji se odnose na njegovu profesionalnu sposobnost, i to prvo, da je gospodarski subjekt zbog neispunjenja ili manjkavog ispunjenja naloga prouzročio štetu koja je utvrđena pravomoćnom presudom, i drugo, da je gospodarski subjekt bio stranka ugovora kojeg je naručitelj raskinuo, otkazao ili se iz njega povukao zbog okolnosti za koje je odgovoran gospodarski subjekt, izlaze iz okvira uvjeta za isključenje iz članka 42. stavka 2. Direktive 2004/18/EZ, posebno točke (d).

Tumačenje zadnje navedenog preduvjeta bilo je predmet presude Suda C-465/11 Forposta i ABC Direct Contact. Sud je u ovoj presudi utvrdio da se pod pojmom težeg profesionalnog propusta iz članka 45. stavka 2. točke (d) Direktive 2004/18/EZ podrazumijeva svako nepravilno postupanje gospodarskog subjekta koje ima utjecaja na njegovu poslovnu vjerodostojnost. Uvjeti isključenja iz poljskog zakona ne ograničavaju se pak samo na postupanje gospodarskog subjekta koje upućuje na postojanje namjere ili nemara određene težine, već obvezuju naručitelja na automatsko isključenje gospodarskog subjekta bez prethodne ocjene odgovornosti za skrivljeni propust koji mu se stavlja na teret.

⁽¹⁾ SL L 134, str. 114. (SL, Posebno izdanje na hrvatskom jeziku, Poglavlje 6., Svezak 1., str. 156.)

Tužba podnesena 10. travnja 2014. – Komisija/Mađarska**(Predmet C-179/14)**

(2014/C 202/12)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Tokár i E. Montaguti, agenti)

Tuženik: Mađarska

Tužbeni zahtjev

Komisija zahtijeva od Suda da:

1. Utvrdi da je Mađarska povrijedila Direktivu 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu⁽¹⁾ uvođenjem i održavanjem kartičnog sustava SZÉP koji je uređen Uredbom Vlade 55/2011 od 12. travnja i izmijenjen Zakonom CLVI iz 2011. jer:

- članak 13. Uredbe o kartičnom sustavu SZÉP, tumačen u vezi s člankom 2. stavkom 2. točkom (d) Zakona XCVI iz 1993., člankom 2. točkom (b) Zakona CXXXII iz 1997., člankom 1., člankom 2. stavcima 1. i 2., člankom 55. stavcima 1. i 3. i člankom 64. stavkom 1. Zakona IV iz 2006., isključuje mogućnost da podružnice društava izdaju karticu SZÉP, čime se povređuje članak 14., podstavak 3. i članak 15. stavak 2. točka (b) Direktive 2006/123;
 - članak 13. Uredbe o kartičnom sustavu SZÉP, tumačen u vezi s člankom 1., člankom 2. stavcima 1. i 2., člankom 55. stavcima 1. i 3. i člankom 64. stavkom 1. Zakona IV iz 2006., člankom 2. stavkom 2. točkom (d) Zakona XCVI iz 1993. i člankom 2. točkom (b) Zakona CXXXII iz 1997., ne priznaje, u svrhu ispunjavanja uvjeta utvrđenih u članku 13. točkama (a), (b) i (c) Uredbe o kartičnom sustavu SZÉP, aktivnost onih grupa društava čije društvo majka nije osnovano u skladu s mađarskim pravom i u čijem su sastavu društva koja se zbog svog oblika ne smatraju društvima mađarskog prava, čime se povređuje članak 15. stavci 1., 2. točka (b) i 3. Direktive 2006/123;
 - članak 13. Uredbe o kartičnom sustavu SZÉP, tumačen u vezi s člankom 1., člankom 2. stavcima 1. i 2., člankom 55. stavcima 1. i 3. i člankom 64. stavkom 1. Zakona IV iz 2006., člankom 2. stavkom 2. točkom (d) Zakona XCVI iz 1993. i člankom 2. točkom (b) Zakona CXXXII iz 1997., određuje da banke i druge kreditne institucije mogu izdavati karticu SZÉP jer samo one mogu ispuniti zahtjeve iz članka 13. Uredbe o kartičnom sustavu SZÉP, čime se povređuje članak 15. stavci 1., 2. točka (d) i 3. Direktive 2006/123;
 - članak 13. Uredbe o kartičnom sustavu SZÉP nije u skladu s člankom 16. Direktive 2006/123 jer zahtijeva postojanje mađarske institucije koja će izdavati karticu SZÉP.
2. Podredno, utvrdi da je kartični sustav SZÉP koji je ustanovljen Uredbom Vlade 55/2011 od 12. travnja protivan člancima 49. i 56. UFEU-a jer članci iz Direktive 2006/123 navedeni u točki 1. nisu primjenjivi na odredbe navedene u ovoj točki.
 3. Utvrdi da je sustav bonova Erzsébet koji je uređen Zakonom CLVI iz 2011. i Zakonom CIII iz 2012., a koji u području izdavanja bonova za hladni obrok uvodi monopol u korist javnih tijela te je stupio na snagu bez usvajanja prikladnih mjera odnosno prikladnog prijelaznog razdoblja, protivan člancima 49. i 56. UFEU-a jer se člancima 1., 5. i 477. Zakona CLVI iz 2011. te člankom 2. stavcima 1. i 2. i člancima 6. i 7. Zakona CIII iz 2012. uvode neproporcionalna ograničenja.
 4. Mađarskoj naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Mađarska je u 2011. izmijenila propise o izdavanju bonova za hladni i topli obrok, razonodu i rekreaciju koje su poslodavci dodjeljivali radnicima i koji su se smatrali drugim dohotkom zbog čega su uživali pogodniji tretman u poreznom sustavu i sustavu socijalne sigurnosti. Izmijenjeni propisi stupili su na snagu 1. siječnja 2012. bez prikladnog prijelaznog razdoblja. Prije tih izmjena nacionalni propisi nisu predviđali posebne uvjete u pogledu izdavanja navedenih bonova odnosno njihovog oblika. Nakon donošenja izmjena javna ustanova Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány (Mađarska nacionalna zaklada za rekreaciju) uživa monopolistički položaj u području izdavanja bonova za topli obrok u papirnatom i bonova za hladni obrok u papirnatom ili elektroničkom obliku. Također, propisima se nameću osobito strogi uvjeti za izdavanje bonova za topli obrok, razonodu i rekreaciju tako da se u stvarnosti mogu izdavati isključivo u elektroničkom obliku. Sporne mjere dovele su do isključivanja gospodarskih subjekata godinama prisutnih na tržištu o kojemu je riječ, predstavljaju ograničenje ulasku novih gospodarskih subjekata na tržište i sprečavaju slobodno pružanje usluga. Također, kartičnim sustavom SZÉP tržište se *de facto* rezervira za tri najveće grupe banaka koje podliježu mađarskom pravu, dok je izdavanje bonova Erzsébet isključivo moguće u okviru državnog monopola. Činjenica da su prihodi javne ustanove koja uživa monopol namijenjeni financiranju socijalnih davanja ne opravdava u dostatnoj mjeri uvedena ograničenja. Sukladno mjerodavnim odredbama Ugovora o FEU i Direktive 2006/123/EZ, ograničenja slobode poslovnog nastana i slobodnog pružanja usluga moguće je uvesti samo kada ona nisu diskriminirajuća i proizlaze iz općeg interesa te uz ispunjenje uvjeta nužnosti i proporcionalnosti.

(¹) Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47, str. 160.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Østre Landsret (Danska) 16. travnja 2014. –
Skatteministeriet protiv DSV Road A/S**

(Predmet C-187/14)

(2014/C 202/13)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skatteministeriet

Tuženik: DSV Road A/S

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 203. stavak 1. Carinskog zakonika ⁽¹⁾ tumačiti na način da u situaciji poput one u glavnom postupku dolazi do izuzimanja od carinskog nadzora, pod pretpostavkom da se (a) svaki od dvaju započetih postupaka provoza u 2007. i 2008. odnosio na istu robu ili (b) ne može dokazati da se radilo o istoj robi?
2. Treba li članak 204. Carinskog zakonika ⁽²⁾ tumačiti na način da carinski dug u situaciji poput one u glavnom postupku nastaje, pod pretpostavkom da se (a) svaki od dvaju započetih postupaka provoza u 2007. i 2008. odnosio na istu robu ili (b) ne može dokazati da se radilo o istoj robi?
3. Treba li članak 859. Odredaba za provedbu ⁽³⁾ tumačiti na način da u situaciji poput one u glavnom postupku postoji povreda obveza koja nije imala značajan učinak na pravilan tijek carinskog postupka, pod pretpostavkom da se (a) svaki od dvaju započetih postupaka provoza u 2007. i 2008. odnosio na istu robu ili (b) ne može dokazati da se radilo o istoj robi?
4. Može li država članica u koju je roba uvezena odbiti poreznom obvezniku kojeg je odredila država članica pravo na odbitak PDV-a na uvoz sukladno članku 168. točki (e) Direktive o PDV-u ⁽⁴⁾, kada je PDV na uvoz bio obračunat prijevozniku predmetne robe, koji nije uvoznik ni vlasnik robe, nego je samo prevezio i bio zadužen za carinjenje pošiljke u okviru svoje djelatnosti otpreme tereta na koju se plaća PDV?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1992 L 302, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1992 L 302, str. 1.)

⁽³⁾ Uredba Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1993 L 253, str. 1.)

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006 L 347, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Cipar) 16. travnja 2014.
– Bogdan Chain protiv Atlanco LTD**

(Predmet C-189/14)

(2014/C 202/14)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Okružni sud u Nikoziji)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bogdan Chain

Tuženik: Atlanco LTD

Prethodna pitanja

1. Treba li činjenicu da područje primjene članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 883/2004⁽¹⁾ i članka 14. stavka 5. točke (b) Provedbene uredbe br. 987/2009⁽²⁾ obuhvaća „osobu, koja inače obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u dvije ili više država članica” tumačiti na način da obuhvaća i slučaj osobe koja, na temelju ugovora sklopljenog sa samo jednim poslodavcem sa sjedištem u državi članici EU-a, uslugu pruža u drugim dvjema državama članicama EU-a, iako:
 - i. druga država članica u kojoj će osoba raditi u trenutku podnošenja zahtjeva za izdavanje obrasca A1 još nije određena niti se može predvidjeti zbog specifične prirode posla – privremena djelatnost radnika na kraće vrijeme u različitim državama članicama Europske unije
 - ili
 - ii. trajanje djelatnosti u prvoj i/ili drugoj državi članici se još ne može odrediti ili nije predvidivo zbog specifične prirode posla – privremena djelatnost radnika na kraće vrijeme u različitim državama članicama Europske unije?
2. U slučaju pozitivnog odgovora na pitanja spomenuta u prethodnoj točki, može li se članak 14. stavak 5. točku (b) Provedbene uredbe br. 987/2009 tumačiti na način da se, radi primjene članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 883/2004, izraz „osoba, koja inače obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u dvije ili više država članica” odnosi i na slučaj u kojem postoje razdoblja neaktivnosti između dvaju poslova obavljanih u različitim državama članicama za čijeg trajanja se na radnika primjenjuje isti ugovor o radu?
3. U slučaju pozitivnog odgovora na pitanja spomenuta u prethodnoj točki 1., je li činjenica da nadležna država članica ne izdaje obrazac A1, protivna primjeni članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 883/2004?
4. Nameću li članak 16. stavak 5. i/ili članak 20. stavak 1. ili bilo koji drugi članak Provedbene uredbe br. 987/2009 obvezu državi članici da, na temelju prethodne odluke države članice boravišta o mjerodavnom pravu, izda obrazac A1 po službenoj dužnosti, a da zainteresirani poslodavac ne mora podnijeti zahtjev nadležnoj državi članici?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 166, str. 1.-123.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 284, str. 1.-42.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 171.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2014. uputio Helsingin hovioikeus (Finska) – Valev
Visnapuu protiv Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus**

(Predmet C-198/14)

(2014/C 202/15)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Helsingin hovioikeus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Valev Visnapuu

Druga stranka u postupku: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

Prethodna pitanja

1. Treba li dopustivost finskih propisa o porezu na ambalažu za pića – temeljem kojih se taj porez naplaćuje ako ambalaža nije u sustavu povrata – prosuđivati temeljem članka 110. UFEU-a, umjesto temeljem članka 34. UFEU-a? Kada je riječ o navedenom sustavu povrata, mora li se raditi o sustavu kaucije u kojem pakiratelj ili uvoznik pića samostalno ili na drugi način predviđen u zakonu o otpadu ili odgovarajućim propisima koji se primjenjuju u pokrajini Åland brine za uporabu ili recikliranje ambalaže za pića, na način da se ambalaža uporabi ili reciklira kao sirovina?

2. Ukoliko je odgovor na prvo pitanje potvrđan: jesu li navedeni propisi u skladu s člankom 1. stavkom 1., člankom 7. i člankom 15. Direktive 94/62/EZ ⁽¹⁾, ukoliko se uzme u obzir i članak 110. UFEU-a?
3. Ukoliko je odgovor na prvo pitanje odričan: jesu li navedeni propisi u skladu s člankom 1. stavkom 1., člankom 7. i člankom 15. Direktive 94/62/EZ, ukoliko se uzme u obzir i članak 34. UFEU-a?
4. Ukoliko je odgovor na treće pitanje odričan: treba li finske propise o porezu na ambalažu za pića smatrati dopuštenima u svjetlu članka 36. UFEU-a?
5. Može li se zahtjev po kojem osoba koja gospodarski iskorištava alkoholna pića mora dobiti posebno maloprodajno odobrenje za obavljanje djelatnosti uvoza alkoholnih pića – i u slučaju kada kupac iz Finske putem interneta ili općenito na daljinu kupuje alkoholna pića od prodavatelja koji djeluje u drugoj državi članici, a koja prodavatelj doprema u Finsku – smatrati postojanjem monopola ili kao segment djelovanja monopola, tako da nije u suprotnosti s člankom 34. UFEU-a, već se mora ocjenjivati u kontekstu članka 37. UFEU-a?
6. Ukoliko je odgovor na peto pitanje potvrđan: je li uvjet dobivanja odobrenja sukladan uvjetima koje moraju ispunjavati državni monopoli sukladno članku 37. UFEU-a?
7. Ukoliko je odgovor na peto pitanje odričan, a na predmetni se slučaj mora primijeniti članak 34. UFEU-a: predstavljaju li finski propisi prema kojima je uvoz alkoholnih pića za osobnu uporabu u slučaju naručivanja tih pića iz inozemstva putem interneta ili općenito na daljinu dozvoljen jedino ako je pića uvezao sam naručitelj ili treća osoba neovisna od prodavatelja, i pri čemu se za uvoz traži odobrenje sukladno zakonu o alkoholu, količinska ograničenja uvoza ili mjeru s istovrsnim učinkom iz članka 34. UFEU-a?
8. Ukoliko je odgovor na prethodno pitanje potvrđan: mogu li se navedeni propisi smatrati opravdanim i razmjernim u kontekstu zaštite ljudskog zdravlja i života?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, str. 10) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 64., str. 12.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2014. uputio Cour administrative d'appel de Nantes (Francuska) – Adiamix protiv Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale

(Predmet C-202/14)

(2014/C 202/16)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative d'appel de Nantes

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Adiamix

Tuženik: Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale

Prethodna pitanja

Sud Europske unije pozvan je odlučiti o valjanosti Odluke Europske komisije br. 2004/343/EZ od 16. prosinca 2003. o sustavu poreznog oslobođenja uvedenim člankom 44. septies Općeg poreznog zakona koji se odnosi na preuzimanje poduzeća u teškoćama ⁽¹⁾, u odnosu na kvalifikaciju takvog sustava kao postojećeg sustava potpore.

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 16. prosinca 2003. o sustavu potpore koji Francuska dodjeljuje poduzećima u teškoćama (SL L 108, str. 38).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Vrhovni sud Republike Slovenije (Slovenija) – Hotel Sava Rogaška, Gostinstvo, turizam in storitve, d.o.o protiv Republike Slovenije – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje

(Predmet C-207/14)

(2014/C 202/17)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovni sud Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hotel Sava Rogaška, Gostinstvo, turizam in storitve, d.o.o.

Tuženik: Republika Slovenija – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbu članka 8. stavka 2. Direktive 2009/54/EZ ⁽¹⁾, tumačiti na način da se kao „prirodna mineralna voda iz jednog te istog izvora“:
 - a) smatra voda iz istog pojedinačnog bušenog izvora, a ne smatra voda koja se crpi na drugom bušenom izvoru, iako je riječ o vodi koja ima svoj izvor u istom vodonosniku istog podzemnog vodnog tijela u smislu definicije pojma „vodosnik” i „podzemno vodno tijelo” iz Direktive 2000/60/EZ ⁽²⁾;
 - b) smatra voda iz istog pojedinačnog bušenog izvora, a ne smatra voda koja se crpi na drugom bušenom izvoru, iako je riječ o vodi koja ima svoj izvor u istom vodonosniku istog podzemnog vodnog tijela u smislu definicije pojma „vodosnik” i „podzemno vodno tijelo” iz Direktive 2000/60/EZ, pri čemu je za potrebe te definicije potrebno uzeti u obzir i okolnosti kao što su udaljenost među bušenim izvorima, dubina bušenih izvora, specifična kakvoća vode iz pojedinačnog bušenog izvora (npr. kemijski i mikrobiološki sastav), hidraulička povezanost bušenih izvora, otvorenost ili zatvorenost vodonosnika;
 - c) smatra sva voda koja ima svoj izvor u istom vodonosniku istog podzemnog vodnog tijela u smislu definicije pojma „vodosnik” i „podzemno vodno tijelo” iz Direktive 2000/60/EZ, bez obzira na to što dolazi na površinu iz više bušenih izvora;
 - d) smatra sva voda koja ima svoj izvor u istom vodonosniku istog podzemnog vodnog tijela u smislu definicije pojma „vodosnik” i „podzemno vodno tijelo” iz Direktive 2000/60/EZ, bez obzira na to što dolazi na površinu iz više bušenih izvora, pri čemu je za potrebe te definicije uzeti u obzir i okolnosti kao što su udaljenost među bušenim izvorima, dubina bušenih izvora, specifična kakvoća vode iz pojedinačnog bušenog izvora (npr. kemijski i mikrobiološki sastav), hidraulička povezanost bušenih izvora, otvorenost ili zatvorenost vodonosnika;
2. Da li u slučaju kada nije moguće potvrditi ni jedno stajalište iz prvog pitanja treba tumačenje pojma „prirodna mineralna voda iz jednog te istog izvora” temeljiti na okolnostima kao što su udaljenost među bušenim izvorima, dubina bušenih izvora, specifična kakvoća vode iz pojedinačnog bušenog izvora, hidraulička povezanost izvora, otvorenost ili zatvorenost vodonosnika?

⁽¹⁾ SL L 164, 26.06.2009, str. 45. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 43., str. 150.)

⁽²⁾ SL L 327, 22.12.2000, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Vrhovni sud Republike Slovenije (Slovenija) – NLB Leasing d.o.o. protiv Republike Slovenije – Ministarstvo financija

(Predmet C-209/14)

(2014/C 202/18)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovni sud Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NLB Leasing d.o.o.

Tuženik: Republika Slovenija – Ministarstvo financija

Prethodna pitanja

1. Uzimajući u obzir okolnosti kao što su one u glavnom postupku, treba li članak 90. stavak 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti u smislu da vraćanje predmeta leasinga (nekretnine) natrag u posjed davatelja leasinga zbog toga što primatelj leasinga djelomično nije ispunio svoju obvezu plaćanja u svrhu njegove daljnje prodaje i otplata koje proizlaze iz ugovora o leasingu a nakon dospijea svih obroka leasinga, predstavlja slučaj „otkaza, odbijanja ili potpunog ili djelomičnog neplaćanja” nakon isporuke nakon čega se oporezivi iznos smanjuje za odgovarajući iznos?
2. Treba li članak 2. stavak 1., članak 14. i članak 24. stavak 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti u smislu da iznos za opcije kupnje, koji predstavlja bitni dio svih obveza iz ugovora o financijskom leasingu i koji je primatelj leasinga plaćao davatelju leasinga na takav način da je davatelj leasinga zbog toga što primatelj leasinga djelomično nije ispunio svoju obvezu plaćanja uzeo predmet leasinga natrag u svoj posjed, prodao ga trećoj osobi i višak naplaćene cijene iz te prodaje isplatio primatelju leasinga, pri čemu je prilikom konačnog obračuna od viška naplaćene cijene također oduzeo iznose opcija kupnje, treba smatrati naknadom za ispunjenje ugovora i isporuku dobara koja kao takva podliježe PDV-u ili naknadom za usluge najma ili uporabe nekretnine (koja kao takva podliježe PDV-u po izboru poreznih obveznika) ili naknadom štete zbog raskida ugovora, koja je isplaćena za popravljavanje štete pretrpljene zbog neispunjenja od strane primatelja leasinga i koja nije u izravnoj vezi ni sa kakvim pružanjem usluga uz naknadu te kao takva ne podliježe PDV-u?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje da je riječ o naknadi za isporuku dobara i ispunjenje ugovora, sljedeće pitanje se odnosi na to je li načelo porezne neutralnosti u suprotnosti s time da je davatelj leasinga dva puta obračunao izlazni PDV, odnosno, prvi put prilikom sklapanja ugovora o financijskom leasingu (također i na iznos opcija kupnje, koji je činio veći dio ugovorene vrijednosti) i drugi put, zbog toga što primatelj leasinga djelomično nije ispunio svoju obvezu, prilikom (daljnje) prodaje te nekretnine trećoj osobi iako je teret plaćanja PDV-a za tu drugu isporuku prilikom konačnog obračuna prenesen na primatelja leasinga?

⁽¹⁾ SL L 347, 11.12.2006, str.1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Rješenje predsjednika Suda od 13. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Sąd Najwyższy – Poljska) – Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji protiv Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, uz sudjelovanje: P4 Sp. z o.o., Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

(Predmet C-633/13) ⁽¹⁾

(2014/C 202/19)

Jezik postupka: poljski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 71, 8.3.2014.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 14. svibnja 2014. – Donau Chemie protiv Komisije

(Predmet T-406/09) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Tržište kalcijeva karbida i magnezija namijenjenih čeličnoj i plinskoj industriji unutar EGP-a, uz iznimku Irske, Španjolske, Portugala i Ujedinjene Kraljevine — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 81. UEZ-a — Utvrđivanje cijena i podjela tržišta — Novčane kazne — Članak 23. Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Olakotne okolnosti — Suradnja tijekom upravnog postupka — Obveza obrazlaganja — Jednako postupanje — Proporcionalnost — Sposobnost plaćanja”)

(2014/C 202/20)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Donau Chemie AG (Beč, Austrija) (zastupnici: S. Polster, W. Brugger i M. Brodey, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: N. von Lingen i M. Kellerbauer, agenti, uz asistenciju T. Eilmansbergera, profesora, a zatim N. von Lingen i M. Kellerbauer)

Predmet

Zahtjev za poništenje članka 2. Odluke Komisije C (2009) 5791 final od 22. srpnja 2009. koja se odnosi na postupak primjene članka 81. [UEZ-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/39.396 – Reagensi na bazi kalcijeva karbida i magnezija namijenjeni čeličnoj i plinskoj industriji), u dijelu u kojem se ona odnosi na tužitelja kao i, podredno, zahtjev za smanjenje novčane kazne izrečene tužitelju navedenom odlukom.

Izreka

1. Novčana kazna izrečena Donau Chemie AG na temelju članka 2. točke (c) Odluke Komisije C (2009) 5791 final od 22. srpnja 2009. koja se odnosi na postupak primjene članka 81. [UEZ-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/39.396 – Reagensi na bazi kalcijeva karbida i magnezija namijenjeni čeličnoj i plinskoj industriji) određuje se na 4,35 milijuna eura.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Donau Chemie snosit će 90 % vlastitih troškova kao i 90 % troškova Europske komisije. Komisija će snositi 10 % vlastitih troškova i 10 % troškova Donau Chemie.

⁽¹⁾ SL C 312, 19.12.2009.

Presuda Općeg suda od 14. svibnja 2014. – Reagens protiv Komisije

(Predmet T-30/10) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište toplinskih stabilizatora kositra — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 81. UEZ-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u — Utvrđivanje cijena, podjela tržišta i razmjena osjetljivih poslovnih informacija — Trajanje povrede — Novčane kazne — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Osnovni iznos — Olakotne okolnosti — Sposobnost plaćanja — Jednako postupanje — Proporcionalnost — Neograničena nadležnost — Prikladnost iznosa novčane kazne”)

(2014/C 202/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Italija) (zastupnici: B. O'Connor, solicitor, L. Toffoletti, E. De Giorgi i D. Gullo, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Bourke, F. Ronkes Agerbeek i P. Van Nuffel, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije C (2009) 8682 *final* od 11. studenoga 2009. koja se odnosi na postupak primjene članka 81. [UEZ-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/38589 – Toplinski stabilizatori) ili, podredno, zahtjev za smanjenje iznosa novčane kazne izrečene tužitelju.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. *Reagens SpA* nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 80, 27.3.2010.

Presuda Općeg suda od 13. svibnja 2014. – McBride i dr. protiv Komisije

(Spojeni predmeti T-458/10 do T-467/10 i T-471/10) ⁽¹⁾

(„Ribolov — Mjere za očuvanje ribolovnih resursa — Restrukturiranje sektora — Zahtjevi za proširenje ciljeva višegodišnjeg programa usmjeravanja radi poboljšanja sigurnosti na brodu — Zahtjev Irske koji se odnosi na različita plovila — Odluka donesena nakon što je Opći sud poništio prvotnu odluku u vezi s istim postupkom — Nova odbijajuća odluka — Nenadležnost Komisije”)

(2014/C 202/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Peter McBride (Downings, Irska) (predmet T-458/10); Hugh McBride (Downings) (T-459/10); Mullglen Ltd (Largy, Irska) (T-460/10); Cathal Boyle (Fiafannon, Irska) (predmet T-461/10); Thomas Flaherty (Kilronan, Irska) (predmet T-462/10); Ocean Tawlers Ltd (Killybegs, Irska) (predmet T-463/10); Patrick Fitzpatrick (Killeany, Irska) (predmet T-464/10); Eamon McHugh (Killybegs) (predmet T-465/10); Eugene Hannigan (Killybegs) (predmet T-466/10); Larry Murphy (Castletownbere, Irska) (predmet T-467/10); Brendan Gill (Lifford, Irska) (predmet T-471/10) (zastupnici: prvotno A. Collins, SC, N. Travers, *barrister* i D. Barry, *solicitor*, zatim N. Travers, D. Barry i E. Barrington, *barrister*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u predmetima T-458/10 do T-467/10 prvotno K. Banks, A. Bouquet i A. Szmytkowska, zatim A. Bouquet i A. Szmytkowska, agenti, uz asistenciju B. Doherty, *barrister*, a u predmetu T-471/10 A. Bouquet i A. Szmytkowska, uz asistenciju B. Doherty)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluka Komisije C (2010) 4758, C (2010) 4748, C (2010) 4757, C (2010) 4751, C (2010) 4764, C (2010) 4750, C (2010) 4761, C (2010) 4767, C (2010) 4754, C (2010) 4753 i C (2010) 4752 od 13. srpnja 2010. o odbijanju zahtjeva koji je Irska ponijela zbog proširenja ciljeva višegodišnjeg programa usmjeravanja IV za razdoblje od 1. siječnja 1997. do 31. prosinca 2001. radi uzimanja u obzir poboljšanja sigurnosti na plovilima Peader Elaine II, Heather Jane II, Pacelli, Marie Dawn, Westward Isle, Golden Rose, Shauna Ann, Antartic, Niamh Eoghan, Menhaden i Brendelen, u vlasništvu Petera McBrida, Hugh McBrida, Mullglena, C. Boyla, T. Flahertyja, Ocean Trawlersa, P. Fitzpatricka, E. McHugha, E. Hannigana, L. Murphyja i B. Gilla, usvojenih nakon što je presudama Suda od 17. travnja 2008. u predmetima Flaherty i dr. protiv Komisije (C-373/06 P, C-379/06 P i C-382/06 P, Recueil str. I-2649.) i Općeg suda od 13. lipnja 2006. u predmetima Boyle i dr. protiv Komisije (T-218/03 do T-240/03, Recueil str. II-1699.) poništena odluka Komisije 2003/245/EZ od 4. travnja 2003. o zahtjevima koje je Komisija zaprimila, a tiču se proširenja ciljeva višegodišnjeg programa usmjeravanja IV zbog poboljšanja sigurnosti, pomorske plovidbe, higijene, kvalitete proizvoda i radnih uvjeta za plovila čija ukupna dužina iznosi više od 12 metara (SL L 90, str. 48.).

Izreka

1. Poništavaju se Odluke Komisije C (2010) 4758, C (2010) 4748, C (2010) 4757, C (2010) 4751, C (2010) 4764, C (2010) 4750, C (2010) 4761, C (2010) 4767, C (2010) 4754, C (2010) 4753 i C (2010) 4752 od 13. srpnja 2010. o odbijanju zahtjeva koji je Irska ponijela zbog proširenja ciljeva višegodišnjeg programa usmjeravanja IV radi uzimanja u obzir poboljšanja sigurnosti na tužiteljevim plovilima.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 328, 4.12.2010.

Presuda Općeg suda od 14. svibnja 2014. – Adler Modemärkte protiv OHIM-a – Blufin (MARINE BLEU)

(Predmet T-160/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju verbalnog žiga Zajednice MARINE BLEU — Raniji verbalni žig Zajednice BLUMARINE — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 202/23)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Adler Modemärkte AG (Haibach, Njemačka) (zastupnici: J.-C. Plate i R. Kaase, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: D. Walicka i G. Schneider, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Blufin SpA (Carpi, Italija) (zastupnik: F. Caricato, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 3. veljače 2012. (predmet R 1955/2010-2) u vezi s postupkom povodom prigovora između Blufin SpA i Adler Modemärkte AG.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Adler Modemärkte AG će pored vlastitih troškova snositi i troškove Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni).
3. Blufin SpA snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 184, 23.6.2012.

Presuda Općeg suda od 14. svibnja 2014. – Njemačka protiv Komisije**(Predmet T-198/12) ⁽¹⁾****(„Usklađivanje zakonodavstava — Direktiva 2009/48/EZ — Sigurnost igračkaka — Granične vrijednosti za nitrozamine, prekursore nitrozamina, olovo, barij, arsen, antimon i živu u igračkama — Odluka Komisije kojom nije u potpunosti odobreno zadržavanje nacionalnih odredbi koje odstupaju — Dozvola za ograničeno razdoblje — Dokaz o višem stupnju zaštite za ljudsko zdravlje osiguranom nacionalnim odredbama”)**

(2014/C 202/24)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i A. Wiedmann, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: M. Patakia i G. Wilms, agenti)

Predmet

Zahtjev za djelomično poništavanje Odluke Komisije 2012/160/EU od 1. ožujka 2012., o nacionalnim odredbama koje je priopćila vlada Savezne Republike Njemačke kojima se zadržavaju granične vrijednosti za olovo, barij, arsen, antimon, živu te nitrozamine i prekursore N-nitrozamina u igračkama i nakon datuma početka primjene Direktive 2009/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o sigurnosti igračkaka (JO L 80, 20.3.2012., str. 19.).

Izreka

1. Obustavlja se postupak o zakonitosti Odluke Komisije 2012/160/EU od 1. ožujka 2012. o nacionalnim odredbama koje je priopćila vlada Savezne Republike Njemačke kojima se zadržavaju granične vrijednosti za olovo, barij, arsen, antimon, živu te nitrozamine i prekursore N-nitrozamina u igračkama i nakon datuma početka primjene Direktive 2009/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o sigurnosti igračkaka u dijelu u kojem se odnosi na barij.
2. Poništava se članak 1. podstavak 2. Odluke 2012/160 jer je ograničio do 21. srpnja 2013. odobrenje nacionalnih odredbi kojima se utvrđuju granične vrijednosti za olovo.
3. U preostalom dijelu tužba se odbija.
4. Komisija snosi vlastite troškove i polovicu troškova Savezne Republike Njemačke.

⁽¹⁾ SL C 200, 7.7.2012.

Presuda Općeg suda od 20. svibnja 2014. – Argo Group International Holdings protiv OHIM-a – Arisa Assurances (ARIS)**(Predmet T-247/12) ⁽¹⁾****(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice ARIS — Raniji figurativni žig Zajednice ARISA ASSURANCES S.A. — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Istodobno postojanje ranijih žigova na tržištu — Načelo američkog prava poznato pod nazivom, Morehouse defense’ — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)**

(2014/C 202/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Argo Group International Holdings Ltd (Hamilton, Bermudski otoci, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: R. Hoy, S. Levine i N. Edbrooke, solicitors)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Arisa Assurances SA (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: H. Bock, avocat)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 9. ožujka 2012. (predmet R 193/2011-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Arisa Assurances SA i Argo Group International Holdings Ltd.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Argo Group International Holdings Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 243, 11.8.2012.

Presuda Općeg suda od 15. svibnja 2014. – Katjes Fassin protiv OHIM-a (Yoghurt-Gums)

(Predmet T-366/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava za registraciju figurativnog žiga Zajednice Yoghurt-Gums — Apsolutni razlozi za odbijanje — Razlikovni karakter — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 202/26)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich am Rhein, Njemačka) (zastupnik: T. Schmitz, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Walicka, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 11. lipnja 2012. (predmet R 523/2012-4) koja se odnosi na registraciju figurativnog znaka Yoghurt-Gums kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Katjes Fassin GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 319, 20.10.2012.

Presuda Općeg suda od 20. svibnja 2014. – De Luca protiv Komisije**(Predmet T-200/13 P) ⁽¹⁾****(„Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Imenovanje — Razvrstavanje u razred — Imenovanje na radno mjesto iz više funkcijske skupine nakon provedenog otvorenog natječaja — Odbijanje tužbe u prvom stupnju nakon upućivanja od strane Općeg suda — Stupanje na snagu novog pravilnika — Prijelazne odredbe — Članak 12. stavak 3. Priloga XIII. Pravilniku”)**

(2014/C 202/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Patrizia De Luca (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: u početku S. Orlandi i J.-N. Louis, odvjetnici, potom S. Orlandi)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnik: J. Currall, agent) i Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i A. Bisch, agenti)

Predmet

Žalba uložena protiv presude Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 30. siječnja 2013., De Luca/Komisija (F-20/06 RENV), kojom se traži ukidanje te presude

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. P. De Luca i Europska komisija snosit će svaka svoje troškove iz dvaju postupaka vođenih na Općem sudu i iz dvaju postupaka vođenih na Službeničkom sudu.
3. Vijeće Europske unije snosit će svoje troškove iz dvaju postupaka vođenih na Općem sudu i iz dvaju postupaka vođenih na Službeničkom sudu.

⁽¹⁾ SL C 171, 15.6.2013.

Rješenje Općeg suda od 6. svibnja 2014. – Unión de Almacenistas de Hierros de España protiv Komisije**(Predmet T-419/13) ⁽¹⁾****(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti vezani uz dva španjolska postupka u području tržišnog natjecanja — Implicitna odluka o odbijanju pristupa — Izričita odluka usvojena nakon podnošenja tužbe — Obustava postupka”)**

(2014/C 202/28)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Unión de Almacenistas de Hierros de España (Madrid, Španjolska) (zastupnici: A. Creus Carreras, A. Valiente Martin i C. Maldonado Márquez, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz i F. Clotuche-Duvieusart, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje implicitne odluke kojom je Komisija odbila tužitelju odobriti pristup određenim dokumentima vezanim uz prepisku između Komisije i Comisión Nacional de la Competencia (CNC, španjolske državne komisije za tržišno natjecanje) po pitanju dva nacionalna postupka koje je potonja pokrenula.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. Nema potrebe odlučivati o zahtjevima za intervenciju.
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova *Unión de Almacenistas de Hierros de España*.
4. Savezna Republika Njemačka i Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 304, 19.10.2013.

**Rješenje predsjednika Općeg suda od 6. svibnja 2014. – Frucona Košice protiv Komisije
(Predmet T-103/14 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Alkohol i jaka alkoholna pića — Otpis poreznog duga u okviru kolektivnog stečajnog postupka — Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem te se nalaže njezin povrat — Zahtjev za odgodu izvršenja — Nepostojanje hitnosti — Nepostojanje *fumus boni juris*“)

(2014/C 202/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovačka) (zastupnici: K. Lasok, QC, B. Hartnett, J. Holmes, *barristers*, i O. Geiss, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: K. Walkerová i L. Armati, agenti)

Predmet

Zahtjev za odgodu izvršenja Odluke Komisije C (2013) 6261 *final* od 16. listopada 2013. o državnoj potpori SA.18211 (C 25/2005) (ranije NN 21/2005) koju je Republika Slovačka dodijelila društvu Frucona Košice a.s., te kojom se Republici Slovačkoj nalaže da provede povrat potpore.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

**Tužba podnesena 27. ožujka 2014. – Ben Ali protiv Vijeća
(Predmet T-200/14)**

(2014/C 202/30)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Francuska) (zastupnik: A. de Saint Remy, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- odredi mjeru upravljanja postupkom na temelju članka 64. Poslovnika Općeg suda kako bi se osiguralo da Komisija otkrije „sve dokumente o usvajanju” pobijane uredbe;
- poništi, kao prvo, Odluku br. 2014/49/ZVSP Vijeća Europske unije od 30. siječnja 2014. o izmjeni Odluke 2011/72/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu te, kao drugo, Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 81/2014. od 30. siječnja 2014. o provedbi Uredbe (EU) br. 101/2011 o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Tunisu;
- naloži Vijeću Europske unije da tužitelju isplati ukupni iznos od 100.000 eura u svrhu naknade cjelokupne štete;
- naloži Vijeću Europske unije da tužitelju isplati iznos od 30.000 eura za troškove obrane u povodu ove tužbe te, također, u skladu s člankom 91. Poslovnika Općeg suda za troškove čiju je naknadu moguće tražiti;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga koji su u bitnome isti ili slični kao oni istaknuti u predmeta T-301/11, Ben Ali/Conseil ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL 2011, C 226, str. 29.

Tužba podnesena 28. ožujka 2014. – Aluwerk Hettstedt protiv ECHA

(Predmet T-207/14)

(2014/C 202/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Aluwerk Hettstedt GmbH (Hettstedt, Njemačka) (zastupnici: M. Ahlhaus i J. Schrotz, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (ECHA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da su odluka Europske agencije za kemikalije br. SME(2013) 4524 od 21. siječnja 2014. kao i račun br. 10046841 od 23. siječnja 2014. ništavi; i
- naloži tuženiku snošenje troškova, uključujući i troškove tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog navodi nedostatak nadležnosti tuženika.

- Tuženik nije bio nadležan da usvoji pobijanu odluku SME(2013) 4525. Ni Uredba (EZ) br. 1907/2006 ⁽¹⁾ ni Uredba (EZ) 340/2008 ⁽²⁾ tuženika ne ovlašćuju na donošenje odvojene odluke u povodu toga da se podnositelj prijave ne pridržava kriterija za SMP.

2. Drugi tužbeni razlog navodi povredu Uredbe br. 1 od 15. travnja 1958.
 - U cjelokupnoj prepisci s tužiteljem, tuženik je zanemario svoju obvezu da se obrati osobi koja je podvrgnuta suverenitetu države članice na službenom jeziku te države. Ta je povreda tužitelja spriječila u ispunjavanju zahtjeva koji su mu bili određeni u vezi s dokazivanjem statusa malog poduzeća.
3. Treći tužbeni razlog navodi da su pobijane odluke neopravdane i da je zaračunata administrativna pristojba neproporcionalna.
 - Pobijane odluke pogrešne su u sadržaju. Tužitelj je prema Uredbi (EZ) 340/2008 imao pravo na smanjenje naknada. Tuženikov račun u vezi s administrativnom pristojbom nije opravdan jer mu je ta pristojba zaračunata na temelju pogrešnog postupka. Administrativna pristojba se ne temelji na ispravnoj pravnoj osnovi te je neproporcionalna.

-
- ⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL, L 396, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.)
- ⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 340/2008 od 16. travnja 2008. o naknadama i pristojbama plativima Europskoj agenciji za kemikalije u skladu s Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) (SL, L 107, str. 6) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 25., str. 263.).

Tužba podnesena 28. ožujka 2014. – Richard Anton protiv ECHA

(Predmet T-208/14)

(2014/C 202/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Richard Anton KG (Gräfelfing, Njemačka) (zastupnici: M. Ahlhaus i J. Schrotz, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (ECHA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da su odluka Europske agencije za kemikalije br. SME(2013) 4524 od 21. siječnja 2014. kao i račun br. 10046841 od 23. siječnja 2014. ništavi; i
- naloži tuženiku snošenje troškova, uključujući i troškove tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog navodi nedostatak nadležnosti tuženika.
 - Tuženik nije bio nadležan da usvoji pobijanu odluku SME(2013) 4525. Ni Uredba (EZ) br. 1907/2006 ⁽¹⁾ ni Uredba (EZ) 340/2008 ⁽²⁾ tuženika ne ovlašćuju na donošenje odvojene odluke u povodu toga da se podnositelj prijave ne pridržava kriterija za SMP.
2. Drugi tužbeni razlog navodi povredu Uredbe br. 1 od 15. travnja 1958.
 - U cjelokupnoj prepisci s tužiteljem, tuženik je zanemario svoju obvezu da se obrati osobi koja je podvrgnuta suverenitetu države članice na službenom jeziku te države. Ta je povreda tužitelja spriječila u ispunjavanju zahtjeva koji su mu bili određeni u vezi s dokazivanjem statusa malog poduzeća.

3. Treći tužbeni razlog navodi da su pobijane odluke neopravdane i da je zaračunata administrativna pristojba neproporcionalna.
- Pobijane odluke pogrešne su u sadržaju. Tužitelj je prema Uredbi (EZ) 340/2008 imao pravo na smanjenje naknada. Tuženikov račun u vezi s administrativnom pristojbom nije opravdan jer mu je ta pristojba zaračunata na temelju pogrešnog postupka. Administrativna pristojba se ne temelji na ispravnoj pravnoj osnovi te je neproporcionalna.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL, L 396, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 340/2008 od 16. travnja 2008. o naknadama i pristojbama plativima Europskoj agenciji za kemikalije u skladu s Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) (SL, L 107, str. 6) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 25., str. 263.).

Tužba podnesena 9. travnja 2014. – Gmina Kosakowo protiv Komisije

(Predmet T-217/14)

(2014/C 202/33)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Gmina Kosakowo (Kosakowo, Poljska) (zastupnik: M. Leśny, pravni savjetnik [*radca prawny*])

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 11. veljače 2014. u predmetu SA. 35388 kojom je naloženo da Poljska od zračne luke Gdynia-Kosakowo mora tražiti povrat nezakonito isplaćene državne potpore;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog:

- Pogrešno utvrđeno činjenično stanje na temelju kojeg je donesena pobijana odluka;

2. Drugi tužbeni razlog:

- Povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a zbog neosnovanog stajališta prema kojem je Gmina Kosakowo (Općina Kosakowo) navodno pružila javnu potporu protivno navedenoj odredbi, premda je preuzimanje udjela u društvu Port Lotniczy Gdynia – Kosakowo sp. z o.o. od strane te jedinice predstavljalo zatvaranje transakcije u vezi s ugovorom o zakupu zemljišta; nadalje, pogrešna primjena kriterija privatnog ulagača od strane Europske komisije.

3. Treći tužbeni razlog:

- Povreda sljedećih postupovnih propisa: članka 107. stavka 1. UFEU-a u vezi s člankom 5. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 zbog pogrešne primjene kriterija privatnog ulagača; članka 7. stavka 5. u vezi s člankom 13. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 zbog netočno utvrđenog iznosa potpore koju treba vratiti, u koji su uključeni i izdaci za sigurnost i infrastrukturu; članka 296. stavka 2. UFEU-a zbog nedostatka odgovarajućeg obrazloženja pobijane odluke koja ne sadrži bitne elemente na temelju kojih se može utvrditi razloge za tu odluku.

Žalba koju je 15. travnja 2014. podnijela Europska agencija za lijekove protiv presude Službeničkog suda od 5. veljače 2014. u predmetu F-29/13, Drakeford protiv EMA-e

(Predmet T-231/14 P)

(2014/C 202/34)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska agencija za lijekove (EMA) (zastupnici: T. Jabłoński i N. Rampal Olmedo, agenti, uz asistenciju D. Waelbroeck i A. Durona, odvjetnika)

Druga stranka u postupku: David Drakeford (Dublin, Irska)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu Službeničkog suda u predmetu F-29/13 u dijelu u kojem je poništena odluka EMA-e kojom se ne obnavlja ugovor tuženika;
- prihvati zahtjeve žalitelja istaknute u prvostupanjskom postupku, to jest da tužbu u cijelosti odbije kao neosnovanu;
- tuženiku naloži snošenje troškova nastalih u žalbenom postupku te onih nastalih u postupku pred Službeničkim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog navodi da je Službenički sud povrijedio pravo u vezi s tumačenjem članka 8. stavka 1. Uvjeta koji se primjenjuju na ostale službenike Europske unije utoliko što je pojmove „svako sljedeće produženje” tumačio tako da se odnose na svaki postupak kojim privremeni službenik u smislu članka 2. točke (a) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije, na kraju njegovog zaposlenja na ograničeno vrijeme, u tom svojstvu nastavlja odnos zaposlenja s svojim poslodavcem, čak iako je takvo produženje praćeno s napredovanjem u stupnju ili promjeni u izvršenim poslovima.
 2. Drugi žalbeni razlog navodi da je Službenički sud povrijedio pravo u vezi s iznimkom od tumačenja članka 8. stavka 1. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije koji se primjenjuju na ostale službenike Europske unije.
 3. Treći žalbeni razlog navodi pogrešnu primjenu prava od strane Službeničkog suda time što je iskoristio neograničenu nadležnost.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR